

KOMMISSJONEN FOR
GJENOPTAKELSE AV STRAFFESAKER

Årsrapport 2015

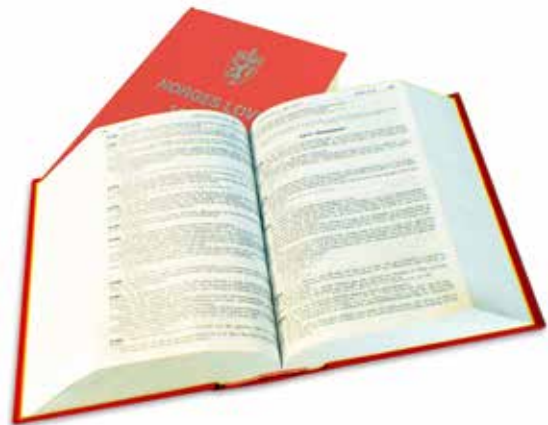

KOMMISJONEN FOR
GJENOPPTAKELSE AV STRAFFESAKER

Innhold

Leders beretning	3
Kommisjonens medlemmer pr. 31.12.2015	4
Introduksjon til virksomheten og hovedtall	5
Årets aktiviteter og resultater	7
Styring og kontroll i virksomheten	19
Vurdering av framtidssikter	20
Årsregnskap	21
Regnskapsprinsipper	22
Oppstilling av bevilgningsrapportering 31.12.2015	23
Noter til bevilgningsrapporteringen	24
Oppstilling av artskontorrapporteringen 31.12.2015	26
Noter til artskontorrapporteringen	28

Leders beretning

Gjenopptakelseskommisjonen er en selvstendig og uavhengig instans som for sitt saksområde har som mål å ha en objektiv, grundig og effektiv saksbehandling for å oppnå materielt riktige avgjørelser innen rimelig tid.

For budsjettåret 2015 har kommisjonen hatt til disposisjon kr 15 105 000 og forbrukt kr 14 468 250. Det meste av midlene går med til faste utgifter så som husleie og lønn til sekretariatets 13 ansatte, samt til godtgjøring til kommisjonens medlemmer. I tillegg har kommisjonen noe forbruk over kap. 414 og kap. 466 i statsbudsjettet.

Kommisjonens medlemmer og varamedlemmer jobber selvstendig og grundig med sakene. Gjennom 2015 trådte tre av kommisjonens medlemmer og ett varamedlem ut av kommisjonen, og tre nye medlemmer og ett varamedlem kom inn. Kommisjonen har sittet sammen i 15 møtedager gjennom 2015.

Antallet begjæringer som kommer inn til kommisjonen svinger fra år til år. Mange forhold kan påvirke dette. Sakstilfanget har de tolv første årene vært større enn forventet ved opprettelsen av kommisjonen. Kommisjonen plikter å realitetsbehandle de begjæringer den mottar, så lenge disse ligger innenfor kommisjonens myndighetsområde.

I 2015 har kommisjonen mottatt 152 begjæringer om gjenåpning, mot 146 i 2014. Det er i 2015 avsluttet til sammen 158 saker.

Kommisjonen har dermed i 2015 oppnådd målet den har satt seg om at antall avgjørelser ikke skal være lavere enn antallet innkomne begjæringer, slik at saksbeholdningen ikke øker.

Av de realitetsavgjorte sakene har kommisjonen besluttet gjenåpning av 40 saker. Disse sakene er nærmere omtalt på s. 7. Kortversjon av sakene er inntatt nedenfor på side 10 flg. 26 begjæringer er ikke tatt til følge. De resterende 78 begjæringene er forkastet av kommisjonen eller av leder/nestleder alene.

Kommisjonens oppfyllelse av sitt samfunnsoppdrag kan ikke leses ut av sakstall eller sakenes utfall, men om sakene er tilstrekkelig opplyst og utredet, og ellers forsvarlig behandlet ut fra sakenes innhold og det regelverk de skal behandles innenfor.

Gjenopptakelseskommisjonens avgjørelser inneholder en presentasjon av saken, en redegjørelse for de sentrale anførsler som er fremsatt, og kommisjonens drøftelse og begrunnelse for resultatet. Avgjørelsene er offentlige dokumenter. De kan fås ved henvendelse til kommisjonens sekretariat etter samme regler som dommer. Media har løpende tilgang til alle avgjørelser, og avgjørelser fra 2010 og fremover ligger i egen base på Lovdata. I tillegg ligger kortversjoner av gjenåpnede saker og andre sentrale avgjørelser på kommisjonens hjemmeside www.gjenopptakelse.no. Det er således god adgang for interesserte og for offentligheten til innsyn i kommisjonens virksomhet.

Oslo, 9. februar 2016

Helen Sæter
Leder

Kommisjonens medlemmer pr. 31.12.2015

Leder

Helen Sæter
2010–2017

Medlemmer

Sven Ole Fagernæs
2015–2018

Anne Britt Flemmen
2013–2016

Anders Løvlie
2014–2017

Tor Ketil Larsen
2015–2018

Varamedlemmer

Trine Løland Gundersen
2010–2016

Arne Gunnar Aas
2015–2018

Lavleen Kaur
2015–2018

Introduksjon til virksomheten og hovedtall

Omtale av virksomheten og samfunnsoppdraget

Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker (Gjenopptakelseskommisjonen) er administrativt underlagt Justis- og beredskapsdepartementet. Departementet kan ikke instruere kommisjonen om hvordan den skal utøve sin myndighet i enkeltsaker.

Gjenopptakelseskommisjonen er et uavhengig forvaltningsorgan som skal behandle begjæringer om gjenåpning av straffesaker som er rettskraftig avgjort i domstolene. Kommisjonen skal sikre at saken er godt opplyst før den gjør en objektiv vurdering av om lovens vilkår for gjenåpning er oppfylt. Dersom kommisjonen beslutter at saken skal gjenåpnes, skal saken behandles på nytt ved en annen domstol enn den som avsa den opprinnelige avgjørelsen. Kommisjonen ble opprettet med virkning fra 1. januar 2004, og dens virksomhet er regulert i straffeprosessloven kapittel 27.

Domfelte kan kreve gjenåpning av en rettskraftig dom i en straffesak hvis:

- Det er nye bevis eller nye omstendigheter som synes egnet til å føre til frifinnelse, anvendelse av en mildere strafferegulering eller vesentlig mildere straff.
- En internasjonal domstol eller FNs menneskerettskomité i sak mot Norge har kommet til at avgjørelsen eller saksbehandlingen er i strid med folkeretten, slik at det er grunn til å regne med at en ny behandling av straffesaken vil føre til et annet resultat.
- Noen som har hatt sentral befatning med saken (for eksempel dommer, aktor, forsvarer, sakkyndig eller rettsstolk), har gjort seg skyldig i en straffbar handling som kan ha hatt innvirkning på dommen til skade for domfelte.
- En dommer eller et lagrettedmedlem som behandlet saken var inhabil, og det er grunn til å anta at det kan ha hatt betydning for avgjørelsen.
- Høyesterett har fraveket en lovtolkning som den tidligere har lagt til grunn, og som dommen bygger på.

- Det foreligger særlige forhold som gjør det tvilsomt om dommen er riktig, og tungtveiende hensyn tilsier at spørsmålet om siktedes skyld blir prøvd på ny.

Reglene om gjenåpning av dommer får også anvendelse for kjennelser som avviser en sak, eller som avviser en anke over dom. Det samme gjelder for beslutninger som nekter en anke over dom fremmet.

Kommisjonen har plikt til å veilede den som ber om å få sin sak behandlet på nytt. Gjenopptakelseskommisjonen sørger for nødvendig utredning av sakens faktiske og rettslige sider, og kan innhente opplysninger på den måten den anser hensiktsmessig. Dette arbeidet kan være ressurskrevende, samtidig som det var en sentral begrunnelse for opprettelse av kommisjonen. Det er således en viktig oppgave. Kommisjonen har hatt flere saker til behandling siden oppstarten i 2004 som har krevd utredning av større omfang.

Det vil i de fleste sakene bli opprettet direkte kontakt og dialog med den domfelte. Når særlige grunner foreligger, kan den som begjærer gjenåpning få oppnevnt forsvarer på det offentliges bekostning.

Dersom begjæringen ikke forkastes, men utredes videre, skal påtalemyndigheten gjøres kjent med begjæringen og gis anledning til å komme med eventuelle merknader. Fornærmede (eller etterlatte) skal underrettes om begjæringen. Fornærmede og etterlatte har rett til dokumentinnsyn og til å uttale seg skriftlig om begjæringen, og de kan be om å få avgi forklaring til kommisjonen. Fornærmede og etterlatte skal underrettes om utfallet av saken når kommisjonen har truffet sin avgjørelse. Kommisjonen kan oppnevne bistandsadvokat for fornærmede etter straffeprosesslovens alminnelige regler så langt de passer.

Begjæringene avgjøres av kommisjonen. Kommisjonens leder/nestleder kan forkaste begjæringer om gjenåpning av avgjørelser som etter sin art ikke kan føre til gjenåpning, begjæringer som ikke inneholder noen gjenåpningsgrunn etter loven eller som åpenbart ikke kan

føre frem. For å kunne bruke kommisjonens samlede ressurser på en best mulig måte på behandling av saker som krever nærmere utredning, er det nødvendig at leder og nestleder bruker denne adgangen til å forkaste begjæringer.

Dersom kommisjonen beslutter at en begjæring skal tas til følge, skal saken henvises til ny behandling ved en domstol som er sideordnet den domstol som traff avgjørelsen. Er avgjørelsen truffet av Høyesterett, behandles saken på nytt av Høyesterett.

Organisasjonen

Kommisjonen består av fem faste medlemmer og tre varamedlemmer. Lederen, nestlederen, ett annet medlem og to av varamedlemmene skal ha juridisk embetseksamen eller mastergrad i rettsvitenskap. Lederen utnevnes av Kongen i statsråd for en periode på sju år, og medlemmene og varamedlemmene oppnevnes av Kongen i statsråd for en periode på tre år. Kommisjonens medlemmer og varamedlemmer kan gjenoppnevnes én gang for nye tre år.

Kommisjonens sammensetning pr. 31. desember 2015 var slik:

Leder: Helen Sæter

Nestleder: Sven Ole Fagernæs, advokat, Oslo

Medlemmer:

Anne Britt Flemmen, professor i sosiologi, Universitetet i Tromsø

Tor Ketil Larsen, overlege ved Stavanger Universitetssykehus og professor II, Universitetet i Bergen.

Anders Løvlie, advokat, sekretariatsleder for straffeprosesslovutvalget

Varamedlemmer:

Arne Gunnar Aas, advokat, Oslo

Trine Løland Gundersen, advokat hos Kommuneadvokaten i Kristiansand

Lavleen Kaur, kriminolog, doktorgradsstipendiat, Oslo

Gjenopptakelseskommisjonen har sitt sekretariat i Oslo. Gjenopptakelseskommisjonens leder er ansatt på heltid som leder for sekretariatet. Sekretariatet hadde ellers ved årsskiftet tolv tilsatte, hvorav åtte juridiske og to politifaglige utredere, samt en kontorsjef og en sekretær.

Utrederne har erfaring fra blant annet advokatvirksomhet, domstolene, Justisdepartementet, Sivilombudsmannen, politiet, Rettsmedisinsk institutt og skatteetaten.

Presentasjon av utvalgte hovedtall

I Prop. 1 S (2014-2015) for budsjettåret 2015 ble det fremmet et budsjettforslag på kr 16 119 000. Kommisjonen fikk etter Stortingets budsjettvedtak 12. desember 2014 tildelt kr 15 103 000 i midler. Ved saldering i Prop. 22 S (2015-2016) ble beløpet redusert med kr 800 000.

Noen av de tilsatte i kommisjonens sekretariat har midlertidig redusert arbeidstid, slik at antall årsverk er lavere enn antall tilsatte. Til sammen utgjør antall årsverk i sekretariatet 10,14 i 2015.

Kommisjonens driftsutgifter i 2015 var på kr 15 756 874. Lønnsutgiftene utgjorde kr 10 320 502. Det sistnevnte tallet omfatter imidlertid ikke bare lønnsutgiftene til de tilsatte i sekretariatet, men også godtgjørelse til kommisjonens medlemmer samt arbeidsgiveravgift (ca. 1,2 mill. kr) for begge disse gruppene. Godtgjørelsen til kommisjonens medlemmer utgjorde kr 1 290 247. I tillegg til bevilgningen over kap. 468 belastes også driftsutgifter over kap. 414 Forlikråd og andre domsutgifter og kap. 466 Særskilte straffesaksutgifter m.m.

Årets aktiviteter og resultater

Gjenopptakelseskommisjonen skal ha en objektiv, grundig og effektiv saksbehandling for å oppnå materielt riktige avgjørelser innen rimelig tid. Kommisjonen har som mål at antallet avgjørelser ikke skal være lavere enn antallet innkomne begjæringer, slik at saksbeholdningen ikke skal øke.

Sakene og saksbehandlingen

2015

Innkomne begjæringer og avsluttede saker

Kommisjonen har i løpet av året avholdt 8 heldagsmøter over 15 møtedager. Kommisjonen har mottatt 152 begjæringer om gjenåpning i 2015 mot 146 i 2014.

Av de 152 domfelte som begjærte gjenåpning i 2015 er det 10 kvinner og 142 menn.

Det er i 2015 avsluttet til sammen 158 saker, hvorav 144 er realitetsvurdert. Av disse 144 begjæringene er 40 saker gjenåpnet. Av disse er 30 saker gjenåpnet på grunn av tvil om domfeltes strafferettslige tilregnelighet på handlingstiden. De 30 sakene fordeler seg på tolv personer. I ytterligere to av sakene er bare straffeutmålingen gjenåpnet, og da på grunn av at de domfelte i

ettertid er funnet å ha en lettere psykisk utviklingshemning som ikke var på det rene på tidspunktet for domfellelsen. To saker ble gjenåpnet på grunnlag av andre nye bevis som, vurdert opp mot det bevisbilde som forelå for retten, syntes egnet til å føre til frifinnelse. Tre av sakene er gjenåpnet fordi Flyktningekonvensjonens straffrihetsbetingelser ikke er vurdert ved domfellelsen, hvilket kommisjonen mener kunne være aktuelt. To saker er gjenåpnet fordi kommisjonen mente at det forelå prosessuelle feil ved rettens behandling av sakene, som ga grunnlag for tvil om dommenes riktighet. Kortversjoner av de gjenåpnede sakene er inntatt nedenfor.

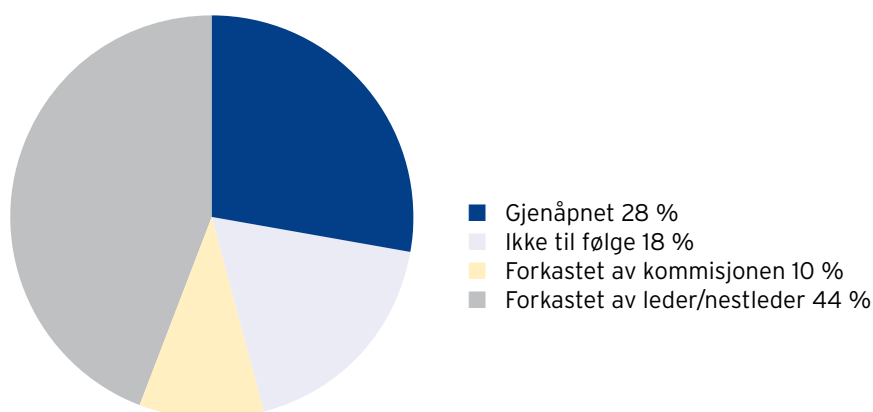
26 begjæringer ikke er tatt til følge. De resterende 78 begjæringene er forkastet av kommisjonen eller leder/nestleder fordi de åpenbart ikke kunne føre frem. Det var dissens i 4 saker. Avgjørelsene om å forkaste begjæringene har vært enstemmige.

De øvrige 14 sakene som er avsluttet, er ikke realitetsvurdert. I 2015 har dette bl.a. dreid seg om begjæringer om gjenåpning av sivile saker, besøksforbud, forelegg, og en utenlandsk dom.

Fullstendig oversikt over antall innkomne begjæringer og avsluttede saker i 2015 fremkommer av tabellen nedenfor:

	Mottatt	Avsluttet	Gjenåpnet	Ikke til følge	Forkastet av kommisjonen	Forkastet av leder/nestleder	Ikke realitetsvurdert
Generelt	3	4		1			3
Seksualforbrytelser	25	22	2	4	6	10	
Vold, trusler	55	63	17	10	5	29	2
Narkotika	16	14	3	2	1	5	3
Vinning	21	24	10	6	2	6	
Diverse forbrytelser	23	20	5	1	1	8	5
Diverse forseelser	9	11	3	2		5	1
Henlagte saker							
Midlertidige avgjørelser							
Inndragning eller mortifikasjon							
Henvendelser							
Forelegg							
Sivile saker							
Annet om fagsaker							
Totalt	152	158	40	26	15	63	14

Figuren nedenfor viser utfallet av de realitetsbehandlede sakene i 2015:

2004 - 2015

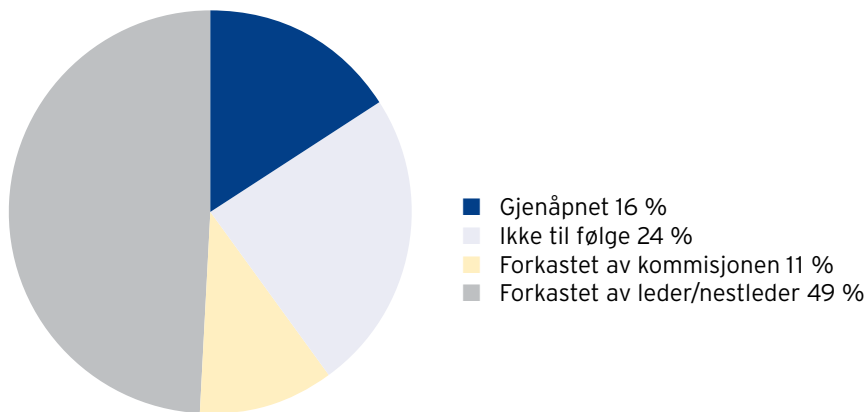
Siden oppstart av virksomheten 1. januar 2004 har kommisjonen til sammen mottatt 1973 begjæringer, og 1861 av sakene er avsluttet. Til sammen er 251 gjenåpnet og 380 er ikke tatt til følge.

952 av sakene er forkastet av kommisjonen eller leder/nestleder fordi de åpenbart ikke kunne føre frem, mens resten, 278 saker, er avsluttet uten realitetsvurdering.

Tabell over de totale tall for kommisjonens tolv første virkeår fremgår da som følger:

	Mottatt	Avsluttet	Gjenåpnet	Ikke til følge	Forkastet av kommisjonen	Forkastet av leder/nestleder	Ikke realitetsvurdert
Generelt	48	50	2	1	1	11	35
Seksuallforbrytelser	346	319	30	75	39	152	23
Vold, trusler	590	552	67	128	48	262	47
Narkotika	209	198	33	45	17	91	12
Vinning	361	349	77	80	38	116	38
Diverse forbrytelser	147	127	18	27	12	51	19
Diverse forseelser	182	176	24	24	13	97	18
Henlagte saker	13	13					13
Midlertidige avgjørelser	1	1					1
Inndragning eller mortifikasjon	1	1				1	
Henvendelser	31	31			1		30
Forelegg	6	6				1	5
Sivile saker	31	31				1	30
Annet om fagsaker	7	7					7
Totalt	1973	1861	251	380	169	783	278

Figuren nedenfor viser utfallet av de realitetsbehandlede sakene i perioden 2004 - 2015:

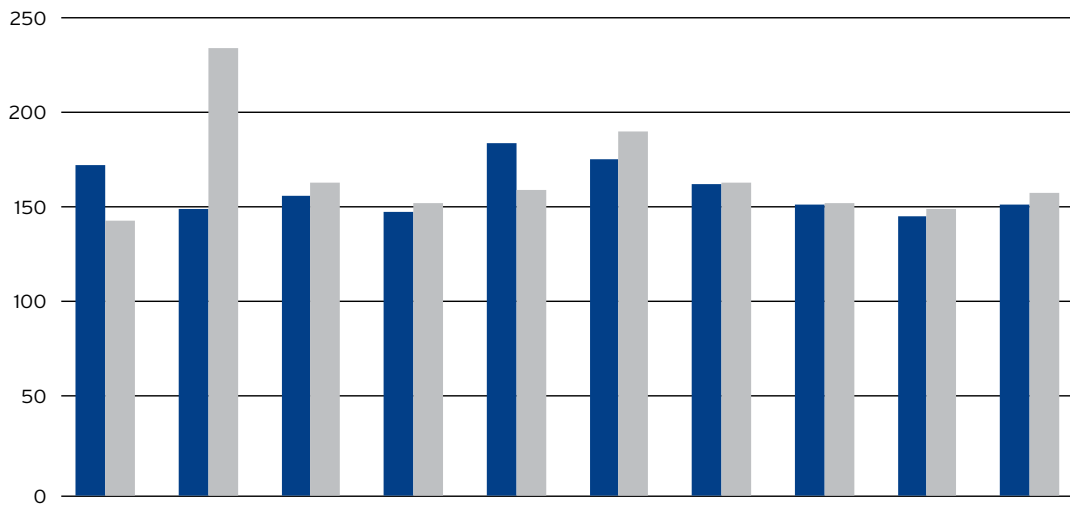

2006 - 2015

Sakstilfanget har vært større enn forventet ved opprettelsen av kommisjonen. Antall innkomne

begjæringer har med unntak av oppstartsåret 2004 svingt fra 140 (i 2005) til 184 (i 2010).

Innkommne begjæringer og avsluttede saker 2006 – 2015:

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
■ Mottatt	173	150	157	148	184	176	163	152	146	152
■ Avsluttet	144	234	164	153	160	190	164	153	150	158

Oppnevning av forsvarer

Loven gir kommisjonen adgang til å oppnevne forsvarer for domfelte når særlige grunner foreligger. Det foretas en konkret vurdering i hver enkelt sak om forsvarer skal oppnevnes.

Kommisjonen oppnevner alltid forsvarer når det er grunn til å anta at domfelte kan være straffereettslig utilregnelig, jf. straffeprosessloven § 397 annet ledd jf. § 96 siste ledd. For øvrig kan forsvarer bli oppnevnt i særlig omfattende eller kompliserte saker, eller hvis det vil være særlig ressurskrevende for sekretariatet å gi veiledning til domfelte. Oppnevningen blir i de fleste tilfeller begrenset til et bestemt antall timer, for eksempel for å gi en nærmere begrunnelse for begjæringens rettslige og faktiske grunnlag. I 2015 oppnevnte kommisjonen forsvarer for 26 domfelte.

Oppnevning av bistandsadvokat - fornærmedes og etterlattes rettigheter

Kommisjonen har f.o.m. 1. juli 2006 hatt hjemmel til å oppnevne bistandsadvokat etter reglene i straffeprosessloven §§ 107a flg. Dette har særlig vært aktuelt ved avhør av fornærmede og vitner i saker om seksuelle overgrep og vold.

I 2008 ble det foretatt endringer i straffeprosessloven for å styrke fornærmedes og etterlattes stilling i straffesaker. Endringene innebærer blant annet at fornærmede og etterlatte får bedre mulighet til å bli hørt, får mer informasjon og får rett til bistandsadvokat i større grad enn tidligere. I 2015 oppnevnte kommisjonen 5 bistandsadvokater i 5 saker.

Oppnevning av sakkyndige

Kommisjonen har hjemmel i straffeprosessloven § 398 b annet ledd til å oppnevne sakkyndige etter reglene i kapittel 11. I enkelte tilfeller oppnevner kommisjonen sakkyndige i utlandet. Kommisjonen har i løpet av sin virketid oppnevnt sakkyndige innen rettsmedisin, rettspsykiatri, rettstoksikologi, økonomi, historie, foto- og filmteknikk, brannteknikk, bilsakkyndighet og tradisjonell kriminalteknikk m.m. I 2015 har kommisjonen oppnevnt 17 sakkyndige i saker

som gjelder 9 domfelte. Det ble oppnevnt sakkyndige med bakgrunn i rettspsykiatri, rettspsykologi og brannteknikk.

Bruk av tolk

Kommisjonen har brukt tolk i 3 saker. Det ble tolket fra tagalog, polsk og litauisk.

Aktuelle avgjørelser fra kommisjonen i 2015

Nedenfor gjengis kortversjoner av alle saker hvor kommisjonen har tatt begjæringen om gjenåpning til følge. Avslutningsvis gjengis kortversjoner av tre saker hvor begjæringene er blitt forkastet fordi de gjaldt avgjørelser som etter sin art ikke kunne gjenåpnes.

Kortversjoner av alle gjenåpnede saker ligger også på kommisjonens hjemmeside, www.gjenopptakelse.no

25.02.2015 (2014/147) Legemsfornærmelse og forulemping - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet). Begjæring fra påtalemyndigheten.

En mann ble i 2010 dømt i tingretten for legemsfornærmelse og for i beruset tilstand å ha forulempet eller voldt fare for andre. Handlingen fant sted 20. april 2010, og besto i at han i beruset tilstand hadde slått en dørvakt i ansiktet med knyttet hånd og plassert et kne i dørvaktens mageregion. Han ble idømt en bot på 14 500 kroner, samt saksomkostninger.

I forbindelse med domfeltes benådningssøknad 31. mars 2011, fremla domfelte en legeerklæring fra en lege ved Ullevål universitetssykehus datert samme dato. Det fremgår av legeerklæringen at domfelte var innlagt i oktober 2010 for en psykose, - en psykose det ble vurdert at han hadde hatt også på handlingstiden et år tidligere. Påtalemyndigheten begjærte gjenåpning ved påtegning 28. august 2014, etter anmodning og opplysninger i påtegning fra Riksadvokatembetet 7. februar 2014. Kommisjonen oppnevnte forsvarer for domfelte, og forsvarer innga merknader i brev 19. januar 2015. Forsvareren støttet påtalemyndighetens begjæring om gjenåpning.

Kommisjonen fant at saken var tilstrekkelig opplyst og at legeerklæringen ga holdepunkter for at domfelte på handlingstiden hadde en psykisk lidelse som gjorde at han ikke skulle vært straffet, jf. straffeloven § 44. Det forelå nye opplysninger som syntes egnet til å føre til frifinnelse og kommisjonen fant at vilkårene for gjenåpning etter straffeprosessloven § 391 nr. 3 var oppfylt.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

26.03.2015 (2013/61) Voldtekt - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring). Dissens.

En drosjesjåfør ble i september 2011 dømt i lagmannsretten for å ha voldtatt en kvinnelig passasjer etter å ha kjørt henne hjem. Domfelte og fornærmede hadde ulike forklaringer om hendelsesforløpet, og fornærmede påberopte seg hukommelsestap for deler av hendelsesforløpet. Domfelte begjærte gjenåpning i januar 2013 og anførte, som tidligere anført for politiet og retten, at samleiet hadde vært frivillig. Med bakgrunn i fornærmedes forklaring om delvis hukommelsestap, innhentet kommisjonen en sakkyndig utredning fra spesialist i psykiatri og nevrologi for å få belyst i hvilke situasjoner hukommelsestap kan inntre. Det ble også foretatt et nytt avhør av fornærmede.

Gjenopptakelseskommisjonen delte seg i et flertall og et mindretall. Flertallet fant at vilkårene for gjenåpning var tilstede, idet det var en rimelig mulighet for at saken kunne ha endt med frifinnelse, dersom den sakkyndige uttalelsen og fornærmedes opplysninger om tidligere erfaringer med «black out» hadde vært kjent for den dømmende rett. Mindretallet viste til at saken var behandlet i to instanser med umiddelbar bevisførsel, og at den sakkyndige uttalelsen ikke kunne tillegges slik vekt i det samlede bevisbildet at det forelå en rimelig mulighet for frifinnelse.

Kommisjonen besluttet å ta begjæringen om gjenåpning til følge. (Dissens 3-2).

26.03.2015 (2014/185) Dokumentfalsk – Flyktningekonvensjonen artikkel 31 nr. 1 - straffeloven § 392 annet ledd (særlige forhold). En mann fra Syria ble i 2014 dømt i tingretten for brudd på straffeloven § 182 første ledd annet straffalternativ (dokumentfalsk). Han hadde fremvist et falskt id-kort overfor politiet i forbindelse med innreisekontrollen til Norge. Domfelte

begjærte gjenåpning under henvisning til Flyktningekonvensjonens artikkel 31 nr. 1, og hevdet at han fylte samtlige vilkår for straffrihet etter konvensjonen.

Kommisjonen fant at konvensjonens vilkår «present themselves without delay», slik dette er nærmere redegjort for i Rt. 2014 side 645, var oppfylt i saken. Vilåret «coming directly» var også oppfylt, selv om domfelte også hadde inngitt asylsøknad i Hellas. De øvrige vilkår for straffrihet etter konvensjonen hadde kommisjonen ikke grunnlag for å ta stilling til. Slik saken lå an, måtte dette vurderes av retten. Saken ble gjenåpnet i medhold av straffeprosessloven § 392 annet ledd, idet kommisjonen fant at det forelå særlige forhold som gjorde det tvilsomt om dommen var riktig.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

17.06.2015 (2015/62) Bedrageri - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet). Begjæring fra påtalemyndigheten.

En mann ble i 2011 dømt i tingretten til 21 dagers betinget fengsel for seks tilfeller av bedrageri. Han ble i tillegg dømt til å betale erstatning til to av de fornærmede med henholdsvis 569 kroner og 1 369 kroner. Riksadvokaten begjærte gjenåpning til gunst for domfelte på grunn av tvil om hans tilregnelighet. Det ble vist til en rettspsykiatrisk erklæring hvor de sakkyndige antok at domfelte hadde en alvorlig sinnslidelse og at han var psykotisk på tidspunktet for de påklagde handlinger, jf. straffeloven § 44.

Kommisjonen kom til at den rettspsykiatriske erklæringen var en ny omstendighet som syntes egnet til å føre til frifinnelse, jf. straffeprosessloven § 391 nr. 3.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

17.06.2015 (2015/23) Ran - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, straffutmåling).

En mann ble i 2013 dømt i tingretten til fengsel og erstatning for ran. Han anførte som ny omstendighet at han i en nylig avgitt rettspsykiatrisk vurdering var funnet å være lettere psykisk utviklingshemmet. Under henvisning til straffeloven § 56 c begjærte han straffutmålingen gjenåpnet.

Kommisjonen fant at vilkårene for gjenåpning etter straffeprosessloven § 391 nr. 3 var tilstede og viste til at den rettspsykiatriske erklæringen var en ny omstendighet som kunne lede til gjenåpning. Kommisjonen viste også til en senere dom mot domfelte hvor anvendelse av straffeloven § 56 c hadde ledet til en ikke ubetydelig reduksjon i straffen.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning av straffutmålingen til følge.

17.06.2015 (2015/24) Legemsfornærmelse m.m. - § 392 annet ledd (særlige forhold – spørsmål om domfelte var lovlig stevnet).

En mann ble i 2013 dømt i tingretten for en legemsfornærmelse og deltakelse i slagsmål/ordensforstyrrelse. Straffen ble fastsatt til en bot på 9 600 kroner. Tiltalte møtte ikke til hovedforhandlingen, og saken ble fremmet i hans fravær, jf. straffeprosessloven § 281. Som grunnlag for gjenåpning anførte domfelte at han ikke var blitt innkalt til hovedforhandlingen og at det var en annen person som hadde utøvd volden.

Påtalemyndigheten anførte at det må legges til grunn at tingretten har påsett at domfelte var lovlig stevnet før saken ble fremmet i hans fravær. At retten har en plikt til å forvise seg om at stevningen er lovlig forkynt, kan imidlertid ikke i seg selv være tilstrekkelig bevis for at så ble gjort. Hvorvidt retten kontrollerte om domfelte var lovlig stevnet fremgikk verken av dommen eller rettsboken. Påtalemyndigheten bekreftet at det ikke finnes dokumentasjon på at domfelte svarte på innkallingen til hovedforhandling. Det lå ingen signert mottakskvittering ved saksdokumentene. Politiet hadde heller ikke journalført eller på annen måte sikret notoritet for at mottakskvitteringen faktisk kom i retur fra domfelte. Det var heller ikke fremlagt dokumentasjon på at bevisoppgaven ble sendt til domfelte i tråd med straffeprosessloven § 267 jf. § 268.

Kommisjonen la til grunn at domfelte ikke var lovlig stevnet. Saken skulle derfor ikke vært fremmet for retten. At saken likevel ble behandlet, bryter med sentrale rettsikkerhetsgarantier nedfelt i straffeprosessloven og EMK. Saksbehandlingsfeilene var så alvorlige at det var grunn til å tvile på dommens riktighet. Slik bevisbildet var, ville domfeltes tilstedeværelse klart kunne hatt betydning for rettens bedømmelse av skyldspørsmålet. Samlet sett forelå tungtveiende hensyn som tilsa

at spørsmålet om siktedes skyld blir prøvd på ny, jf. straffeprosessloven § 392 annet ledd.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

18.06.2015 (2015/79) Krenkelse av privatlivets fred og brudd på besøksforbud - § 392 annet ledd (særlige forhold).

En mann ble i 2014 dømt i tingretten for overtredelse av straffeloven § 390 a og overtredelser av straffeloven § 342 første ledd bokstav c. Dommen var en tilståelsesdom, og straffen ble i samsvar med straffeforslaget fra påtalemyndigheten satt til betinget fengsel i 60 dager.

Begjæring om gjenåpning var begrunnet med at siktelsen lød på straffeloven § 390 i stedet for § 390 a, at retten hadde endret subsumsjonen til § 390 a uten å gi partene anledning til å uttale seg, og at det var tvil om tilståelsen var uforbeholden. Med utgangspunkt i strafferammen etter § 390 a hadde domfelte mottatt forhåndsvarsel om utvisning.

Kommisjonen viste til det som var anført av domfelte, og at han i strid med straffeprosessloven § 99 annet ledd heller ikke hadde fått oppnevnt forsvarer. Kommisjonen kom til at saken var fremmet for retten og pådømt i strid med sentrale rettsikkerhetsgarantier nedfelt i straffeprosessloven og EMK og fant at vilkårene for gjenåpning etter straffeprosessloven § 392 annet ledd var oppfylt.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

27.08.2015 (2013/80) Trusler og legemsfornærmelse - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet).

En mann ble i 2007 dømt i tingretten for trusler og legemsfornærmelser, jf. straffeloven § 227 og § 228. I 2011 ble han igjen satt under tiltale for voldsovertredelser. Tingretten oppnevnte rettspsykiatrisk sakkyndige, som i sin erklæring i 2012 konkluderte med at domfelte hadde diagnosen paranoid schizofreni. Tingretten fant på denne bakgrunn at domfelte var strafferettslig utilregnelig, jf. straffeloven § 44. I 2012 fremmet domfelte begjæring om gjenåpning av 2007-dommen, under henvisning til de nye opplysningene om hans tilregnelighet. Gjenopptakelseskommisjonen oppnevnte sakkyndige som konkluderte med at domfelte antas å ha vært psykotisk også på tidspunktet for handlingene som ble pådømt i 2007.

På bakgrunn av opplysningene i sakkyndig-erklæringen fant kommisjonen at det forelå nye omstendigheter som syntes egnet til å føre til frifinnelse, jf. straffeprosessloven § 391 nr. 3, jf. straffeloven § 44.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

27.08.2015 (2015/96 m.fl.) Ran m.m. - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet).

En mann ble i 2012 dømt for tre simple ran, to frihetsberøvelser mv. Det ble idømt en samfunnsstraff på 420 timer. Etter anke fastsatte Høyesterett straffen til fengsel i 2 år og 3 måneder. Mannen fikk to nye dommer i tingretten i januar 2014. I den første ble han dømt for bilbrukstyveri og skadeverk mv. til betinget fengsel i 30 dager. I den neste ble han dømt for innbrudd og innbruddsforsøk mv. til fengsel i 45 dager. Domfelte begjærte gjenåpning av alle tre dommene. Begrunnelsen var at han i dag var psykotisk, og at det var tvil om hans tilregnelighet på handlingstiden for de tre dommene. Han var ikke tidligere rettspsykiatrisk undersøkt.

Etter å ha innhentet en rettspsykiatrisk erklæring fant kommisjonen at det ikke heftet tvil om domfeltes tilregnelighet ved den første dommen, men at det heftet tvil ved om han på handlingstidene for de to neste dommene var i en slik tilstand som omfattes av straffeloven § 44. De to siste dommene ble derfor gjenåpnet i medhold av straffeprosessloven § 391 nr. 3.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning delvis til følge.

27.08.2015 (2015/25 m.fl.) Narkotika, legemsfornærmelse - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet).

En mann ble i 2011 dømt tre ganger i tingretten for narkotikaforbrytelser og legemsfornærmelse. Forholdene hadde funnet sted i 2009, 2010 og 2011. Han begjærte gjenåpning av de tre dommene, og anførte som ny omstendighet at han var vurdert som psykotisk allerede i 2007 og at en tidligere straffesak var henlagt på grunn av tvil om hans tilregnelighet. Dette hadde ikke retten vært kjent med. Han fremla videre materiale fra flere behandlingsinstitusjoner, særlig fra tiden etter våren 2011, som også tilsa manglende skyldevne.

Kommisjonens utredning viste i tillegg at domfelte i april 2015 var funnet psykotisk i en ny

rettspsykiatrisk erklæring. Denne erklæringen ga også opplysninger om utviklingen av domfeltes psykiske plager over de siste 10-15 årene. Kommisjonen anså at det nye materialet tilsa at det var betydelig tvil om domfeltes tilregnelighet, jf. straffeloven § 44, også på handlingstiden for de forholdene som ble pådømt i 2011. Kommisjonen fant derfor at vilkårene for gjenåpning etter straffeprosessloven § 391 nr. 3 var tilstede.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

27.08.2015 (2014/198 m.fl.) Vold, grovt skadeverk, trusler mm. - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet).

En mann ble i 2011 og 2012 dømt i tingretten til fengsel i henholdsvis 5 måneder og 1 år. Overtredelsene gjaldt bl.a. vold, grovt skadeverk, trusler og bilbrukstyveri begått i 2010 og 2011. Han anførte at han hadde diagnosen schizofreni, jf. Høyesteretts dom i en sivil sak i 2014, hvor dette ble lagt til grunn.

Kommisjonen oppnevnte sakkyndige, som også hadde avgitt erklæring til retten i forbindelse med saken i 2012, og den gang konkludert med at domfelte ikke var psykotisk. De sakkyndige konkluderte nå med at domfelte var psykotisk på tidspunktet for de påklagede handlinger.

Kommisjonen fant at det forelå nye omstendigheter eller bevis i saken som syntes egnet til frifinnelse. Det ble bl.a. vist til at den nye sakkyndige erklæringen måtte vektas tyngre enn den foregående fordi de sakkyndige første gang ikke hadde tilgang til helseopplysninger. Videre hadde de samme sakkyndige undersøkt domfelte begge ganger, og hadde et godt sammenligningsgrunnlag. Kommisjonen fant at vilkårene for gjenåpning var oppfylt etter straffeprosessloven § 391 nr. 3.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

07.10.2015 (2015/123) Falsk forklaring for offentlig myndighet – Flyktningekonvensjonen artikkel 31 nr. 1 - straffeloven § 392 annet ledd (særlige forhold).

En kvinne fra Syria ble i 2012 dømt i tingretten for brudd på straffeloven § 166 ved at hun hadde avgitt falsk forklaring for offentlig myndighet. Det straffbare forholdet besto i at hun i forbindelse

med innreisekontrollen til Norge hadde fremvist et stjålet pass overfor politiet. Straffen ble satt til fengsel i 45 dager. Domfelte begjærte gjenåpning under henvisning til Flyktningekonvensjonens artikkel 31 nr. 1, og hevdet at hun fylte samtlige vilkår for straffrihet etter konvensjonen.

Kommisjonen fant at konvensjonens vilkår «present themselves without delay», slik dette er nærmere redegjort for i Rt. 2014 side 645, var oppfylt i saken. Kommisjonen viste til det videre forløpet under innreisekontrollen, der domfelte oppga sitt rette navn og søkte om asyl. Saken som sto for Høyesterett gjaldt brudd på straffeloven § 182 om dokumentfalsk. Den foreliggende saken gjelder brudd på straffeloven § 166, falsk forklaring for offentlig myndighet. Også dette var en form for «illegal entry» som var vernet av konvensjonen. De øvrige vilkår for straffrihet etter konvensjonen hadde kommisjonen ikke grunnlag for å ta stilling til. Slik saken lå an, må dette vurderes av retten.

Saken ble gjenåpnet i medhold av straffeprosessloven § 392 annet ledd, idet kommisjonen fant at det forelå særlige forhold som gjorde det tvilsomt om dommen var riktig, og tungtveiende hensyn tilsa at skyldspørsmålet ble prøvd på ny.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

07.10.2015 (2015/116) Ordensforstyrrelse - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet). Begjæring fra påtalemyndigheten.

En kvinne ble i 2013 dømt i tingretten til å betale kr 7 200 i bot for overtredelse av straffeloven § 350 første ledd. Påtalemyndigheten begjærte gjenåpning til domfeltes gunst etter at det var kommet frem nye omstendigheter som syntes egnet til frifinnelse etter straffeloven § 44 om straffrettslig tilregnelighet. Vilkårene for gjenåpning etter straffeprosessloven § 391 nr. 3 var oppfylt.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge

08.10.2015 (2015/144 m.fl.) Trusler, vold, narkotika m.m. - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet). Begjæring fra påtalemyndigheten.

En mann ble perioden fra 1997 til 2013 domfelt åtte ganger for ulike straffbare forhold. I 2014 ble det gjennomført en rettspsykiatrisk vurdering

av domfelte. De sakkyndige var i tvil ved sin vurdering av om domfelte var psykisk utviklingshemmet i høy grad på handlingstidspunktene, jf. straffeloven § 44. På denne bakgrunn begjærte påtalemyndigheten gjenåpning av de åtte tidligere dommene. De sakkyndige konkluderte negativt slik reglene for sakkyndige sier når domfelte scoret over nivået for psykisk utviklingshemning i høy grad, men de gjorde samtidig oppmerksom på at konklusjonen var fattet under sterk tvil. Tvilen var knyttet til forskjellene i domfeltes funksjonsnivå på handlingstidspunktene kontra på undersøkelsestidspunktene da forholdene ble vurdert som optimale.

Kommisjonen fant at den sakkyndige erklæringen utgjorde en ny omstendighet som syntes egnet til å føre til frifinnelse, jf. straffeprosessloven § 391 nr. 3 jf. straffeloven § 44.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

08.10.2015 (2015/124) Dokumentfalsk – Flyktningekonvensjonen artikkel 31 nr. 1 - straffeloven § 392 annet ledd (særlige forhold).

En mann fra Eritrea ble i 2010 dømt i tingretten for brudd på straffeloven § 182 første ledd annet straffalternativ (dokumentfalsk) mv. Det straffbare forholdet besto i at han hadde fremvist et falskt italiensk utlendingspass i forbindelse med innreisekontrollen til Norge. Straffen ble satt til fengsel i 45 dager.

Domfelte begjærte gjenåpning under henvisning til Flyktningekonvensjonens artikkel 31 nr. 1, og hevdet at han fylte samtlige vilkår for straffrihet etter konvensjonen.

Kommisjonen fant at konvensjonens vilkår «present themselves without delay», slik dette er nærmere redegjort for i Rt. 2014 side 645, var oppfylt i saken. Kommisjonen viste til det videre forløpet under innreisekontrollen, der domfelte søkte om asyl. Om vernet i Flyktningekonvensjonen artikkel 31 nr. 1 kunne påberopes og om de øvrige vilkår for straffrihet etter konvensjonen var oppfylt hadde kommisjonen ikke grunnlag for å ta stilling til. Slik saken lå an, må dette vurderes av retten.

Saken ble gjenåpnet i medhold av straffeprosessloven § 392 annet ledd, idet kommisjonen fant at det forelå særlige forhold som gjorde det

tvilsomt om dommen var riktig og tungtveiende hensyn tilsa at skyldspørsmålet ble prøvd på ny.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

11.11.2015 (2015/39 m.fl.) Ordensforstyrrelser m.m. - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet).

En mann ble i perioden 2001–2012 domfelt fem ganger for ulike typer lovbrudd. I forbindelse med ny straffesak i 2014 ble det gjennomført en rettspsykiatrisk undersøkelse av ham. De sakkyndige konkluderte med at han var psykisk utviklingshemmet i høy grad. På bakgrunn av dette begjærte domfelte gjenåpning av de fem tidligere dommene. Begjæringen ble tiltrådt av påtalemyndigheten.

Kommisjonen fant at den sakkyndige erklæringen utgjorde en ny omstendighet. Konklusjonen om at domfelte var psykisk utviklingshemmet i høy grad reiste tvil om han hadde vært strafferettslig tilregnelig på handlingstiden for de pådømte forholdene, jf. straffeloven 1902 § 44. Etter kommisjonens vurdering var den sakkyndige erklæringen en ny omstendighet som syntes egnet til å føre til frifinnelse.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

11.11.2015 (2014/92) Ordensforstyrrelse - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, tilregnelighet).

En mann ble i januar 2014 dømt i tingretten for ordensforstyrrelse. Han ble dømt til å betale en bot på kr 6 000 og til å betale saksomkostninger. Domfelte begjærte gjenåpning etter at det i mai 2014 ble truffet vedtak i kontrollkommisjonen ved Lovisenberg Diakonale sykehus etter klage fra domfelte over opprettholdelse av vedtak om tvungent psykisk helsevern. Det fremkom i kontrollkommisjonens vedtak at domfelte fikk diagnosen paranoid schizofreni i 2002, og at denne diagnosen var opprettholdt etter flere innleggelse og undersøkelser siden den gang.

Gjenopptakelseskommisjonen fant at de nye opplysningene skapte tvil om domfeltes strafferettslige tilregnelighet, og at de syntes egnet til å føre til frifinnelse. Vilkårene for gjenåpning etter straffeprosessloven § 391 nr. 3 var oppfylt.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

11.11.2015 (2015/54) Voldtekt begått av flere i fellesskap mot en person under 16 år - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, straffutmåling).

En mann ble i 2012 dømt til fengsel i 2 år og 10 måneder for voldtekt begått av flere i fellesskap mot en person under 16 år, jf. straffeloven § 192 første ledd bokstav b og annet ledd bokstav a og tredje ledd bokstav a, jf. § 206 samt straffeloven § 196 første ledd og annet ledd bokstav a.

Domfelte begjærte gjenåpning for kommisjonen og anførte at straffutmålingen måtte gjenåpnes da det under straffegjennomføringen var blitt avdekket at han var lettere psykisk utviklingshemmet.

Det ble oppnevnt sakkyndige i anledning kommisjonsbehandlingen, som konkluderte med at domfelte var omfattet av det rettspsykiatriske begrepet «lettere psykisk utviklingshemmet» i straffeloven § 56 c.

Påtalemyndigheten tiltrådte deretter domfeltes begjæring om gjenåpning.

Gjenopptakelseskommisjonen fant at den rettspsykiatriske erklæringen var en ny omstendighet, jf. straffeprosessloven § 391 nr. 3. Under henvisning til straffnedsettelsesregelen i straffeloven § 56 c, ble den nye omstendigheten ansett å være av betydning for straffutmålingen.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

12.11.2015 (2015/90) Kjøring i påvirket tilstand - § 391 nr. 3 (nye bevis).

En mann ble i 2014 dømt i tingretten for kjøring av motorvogn i påvirket tilstand. Han ble idømt en straff av ubetinget fengsel i 18 dager og en bot på kr 6 000. Domfelte tilsto forholdet og saken ble pådømt ved tilståelsesdom, jf. straffeprosessloven § 248. Han begjærte gjenåpning for kommisjonen, og anførte at han uriktig hadde erkjent forholdet, og at det var en annen person som hadde vært fører av bilen.

Kommisjonen foretok avhør av fire vitner, herunder to vitner som var tilstede i bilen da kjøringen skjedde. De to var ikke tidligere avhørt i saken. Kommisjonen fant, etter en helhetsvurdering, at det forelå nye bevis i saken som syntes egnet til å føre til frifinnelse av domfelte. Vilkårene for gjenåpning etter straffeprosessloven § 391 nr. 3 var oppfylt.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

16.12.2015 (2013/70) Legemsbeskadigelse – § 391 nr. 3 (nytt bevis). Sakkyndig rapport.

En mann ble i 2007 dømt i tingretten til fengsel i 2 år for legemsbeskadigelse, jf. straffeloven (1902) § 229 annet straffalternativ, jf. § 232. Den straffbare handlingen fant sted i 2006. Han begjærte gjenåpning for kommisjonen og anførte at det ikke var han som hadde begått voldshandlingen, og at han dermed måtte frifinnes. Til støtte for dette hevdet han at et vitne hadde forklart seg falskt for retten, og at dette hadde innvirket på dommen til skade for ham. Kommisjonen fant ikke holdepunkter for at det var avgitt falsk forklaring, og vilkårene for gjenåpning etter straffeprosessloven § 391 nr. 1 var ikke oppfylt.

Fra domfeltes forsvarers side ble det anført at domfelte var utilregnelig på handlingstiden. Denne anførselen var begrunnet med at domfelte i en ny dom fra 2014, hvor han var tiltalt for drap, var funnet å være utilregnelig. Kommisjonen oppnevnte to rettspsykiatrisk sakkyndige til å vurdere domfeltes mentale tilstand på handlingstiden. På bakgrunn av de sakkyndiges erklæring, sammenholdt med en uttalelse fra Den rettsmedisinske kommisjon, fant kommisjonen at det forelå tvil om domfeltes tilregnelighet på handlingstiden, og at den nye sakkyndige erklæringen var et nytt bevis som syntes egnet til å føre til frifinnelse etter straffeprosessloven § 391 nr. 3.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

16.12.2015 (2014/119) Forsikringsbedrageri - § 391 nr. 3 (nytt bevis).

En mann ble i 2009 dømt i lagmannsretten til fengsel for forsikringsbedrageri etter en brann, jf. straffeloven § 272 første ledd, jf. tredje ledd. Han ble også dømt til å betale erstatning.

Lagmannsretten fant bevist at brannen var påsatt av domfelte, og la ved bevisvurderingen blant annet til grunn at det ikke var funnet noen feil ved en parafinovn som var i bruk i huset da brannen oppsto. Lagmannsretten utelukket at ovnen ved riktig bruk hadde eksplodert.

Domfelte begjærte gjenåpning for kommisjonen og anførte at rettens bevisvurdering ikke hadde vært forsvarlig når den kom til at parafinovnen

ikke kunne ha eksplodert. Han mente at lagmannsretten burde ha oppnevnt en teknisk sakkyndig for å vurdere brannrisikoen ved bruk av denne typen parafinovn.

Kommisjonen fant at tidligere innhentede uttalelser i saken ikke i tilstrekkelig grad belyste sakens strafferettslige kjerne. Kommisjonen oppnevnte en brannteknisk sakkyndig i Sverige, som i sin sakkyndige erklæring uttalte at det ikke var mulig å fastslå hvor brannen hadde startet. Den sakkyndige redegjorde også for at det ved flere anledninger hadde oppstått branner med tilsvarende ovner. Hendelsesforløpet i disse tilfellene lignet på hendelsesforløpet i den foreliggende saken, der brensel var blitt etterfylt og ovnen deretter hadde blitt stående uten tilsyn.

Kommisjonen fant at den sakkyndige uttalelsen utgjorde et nytt bevis i saken, og at den kunne ha vært egnet til å lede til frifinnelse dersom den hadde vært kjent for den dømmende rett, jf. straffeprosessloven § 391 nr. 3.

Kommisjonen besluttet enstemmig å ta begjæringen om gjenåpning til følge.

17.12.2015 (2014/157 m.fl.) Ran, narkotika m.m. - § 391 nr. 3 (ny sakkyndig erklæring, straffutmåling). Dissens.

En mann ble i perioden fra 2005 til 2013 domfelt fire ganger for ulike straffbare forhold. I 2013 ble mannen diagnostisert med paranoid schizofreni. På denne bakgrunn begjærte domfelte gjenåpning av de fire dommene. Han anførte at det forelå en rimelig mulighet for at han hadde vært straffrettslig utilregnelig på handlingstidspunktene for de pådømte forholdene jf. straffeloven § 44, eller at vilkårene for nedsatt straff var til stede etter straffeloven § 56 c.

Kommisjonen oppnevnte to rettspsykiatrisk sakkyndige som konkluderte med at domfelte hadde psykotisk gjennombrudd i 2012, og var psykotisk etter straffeloven § 44 på handlingstidspunktet for det straffbare forholdet som ble pådømt i 2013. For de tre andre dommene, som gjaldt forhold fra før 2012, konkluderte de sakkyndige med at domfelte ikke var utilregnelig etter straffeloven § 44. De sakkyndige kom videre til at domfelte hadde en tilstand som kunne karakteriseres som lettere psykisk utviklingshemning etter straffeloven § 56 c.

Kommisjonen fant enstemmig at den rettspsykiatriske erklæringen var et nytt bevis som ga grunnlag for gjenåpning etter straffeprosessloven § 391 nr. 3 av dom fra 2013. For spørsmålet om gjenåpning av skyldspørsmålet for de øvrige tre dommene delte kommisjonen seg i et flertall og mindretall. Et flertall på tre medlemmer la de sakkyndiges vurdering til grunn, og fant at vilkårene for gjenåpning av skyldspørsmålet for de tre dommene ikke var oppfylt. Et mindretall på to medlemmer mente det forelå holdepunkter for at domfelte hadde vært psykotisk også i perioden fra 2004 til 2011, og at det således forelå nytt bevis som syntes egnet til å føre til frifinnelse, jf. straffeprosessloven § 391 nr. 3 jf. straffeloven § 44.

Den samlede kommisjon kom til at de sakkyndiges konklusjon vedrørende domfeltes lettere psykiske utviklingshemning medførte at vilkårene etter straffeprosessloven § 391 nr. 3 for gjenåpning av straffutmålingsspørsmålet for de tre dommene fra før 2012 var oppfylt.

Kommisjonen besluttet under dissens som beskrevet ovenfor å ta begjæringen om gjenåpning delvis til følge.

26.02.2015 (2014/191) Dom på gjeninnsettelse i fengsel for fullbyrdelse av fengselsstraff

Kommisjonen la til grunn at reglene i straffeprosessloven kapittel 27 ikke fikk anvendelse på en dom på gjeninnsettelse i fengsel for fullbyrdelse av reststraff etter vilkårsbrudd. Det ble vist til at lovens vilkår ikke synes å passe særlig godt på slike avgjørelser. Videre at gjeninnsettelse for fullbyrdelse av reststraff tidligere ble avgjort ved kjennelse, og at en slik kjennelse ikke ville kunne gjenåpnes i medhold av straffeprosessloven § 401. Det var ingen holdepunkter i lovforarbeidene for at man med endringen fra kjennelse til dom også ønsket å utvide adgangen til gjenåpning. Begjæringen ble forkastet fordi den gjaldt en avgjørelse som etter sin art ikke kunne gjenåpnes, jf. straffeprosessloven § 397 tredje ledd.

26.08.2015 (2013/161) Dom på omgjøring av sikring til forvaring og dom som avslår begjæring om prøveløslatelse fra forvaring

Kommisjonen la til grunn at dom på omgjøring av sikring til forvaring kunne behandles av kommisjonen etter reglene i straffeprosessloven kapittel 27. Det ble fremlagt en skriftlig erklæring fra en psykolog som hadde hatt domfelte i

behandling. Erklæringen ble ikke ansett å være en ny omstendighet som syntes egnet til å føre til en vesentlig mildere rettsfølge, og begjæringen ble forkastet fordi den åpenbart ikke kunne føre frem.

Kommisjonens flertall la til grunn at dom som nektet prøveløslatelse fra forvaring ikke kunne behandles av kommisjonen etter reglene i straffeprosessloven kapittel 27. Begjæringen ble forkastet fordi flertallet fant at dette var en avgjørelse som etter sin art ikke kunne gjenåpnes. Et mindretall fant også at begjæringen skulle forkastes, men med den begrunnelse at det ikke forelå nye omstendigheter som syntes egnet til å føre til en vesentlig mildere rettsfølge.

11.09.2015 (2015/9) Dom som avslår begjæring om opphør av reaksjonen tvungent psykisk helsevern

En begjæring om gjenåpning av en dom som nektet opphør av reaksjonen tvungent psykisk helsevern ble forkastet av kommisjonens leder som la til grunn at dette var en avgjørelse som etter sin art ikke kunne gjenåpnes.

Kommisjonens virksomhet for øvrig

Kontakt med myndigheter

Kommisjonens leder har deltatt på Justis- og beredskapsdepartementets årlige etatslederkonferanse. Leder har også deltatt i halvårlige dialogmøter med den administrative ledelsen i departementets sivilavdeling om administrative sider ved kommisjonens virksomhet.

Avgivelse av høringsuttalelser

Kommisjonen har i 2015 avgitt høringsuttalelse til Justis- og beredskapsdepartementet i forbindelse med «Forslag til prøveprosjekt i Oslo for raskere gjennomføring av straffesaker (hurtigspor)».

Internasjonal kontakt

I juni 2015 mottok kommisjonen en gruppe på fire representanter fra EFIC (European Forensic Initiatives Centre) i Polen. Besøket var foranlediget av at organisasjonen arbeidet med et prosjekt kalt «Miscarriages of justice caused by wrong delivery of forensic science and invalid scientific evidence».

Informasjonsvirksomhet

Kommisjonen har en medie- og informasjonsstrategi som er nedfelt i et særskilt dokument.

For å fremme kunnskap om kommisjonens virksomhet, og gi berørte reell tilgang til rettsmiddelet gjenåpning, har Gjenopptakelseskommisjonen som mål å gi

- korrekt informasjon om Gjenopptakelseskommisjonens virksomhet, og
- klar og utfyllende veiledning om regelverket rundt gjenåpning og om saksbehandlingen i kommisjonen.

Kommisjonen ønsker at generell informasjon skal være lett tilgjengelig for interesserte. Elektronisk kommunikasjon er en effektiv kanal for slik informasjon.

På kommisjonens hjemmeside www.gjenopptakelse.no finnes informasjon om Gjenopptakelseskommisjonen og regelverket, pressemeldinger, nedlastbart skjema for begjæring om gjenåpning, kommisjonens årsrapporter, anonymiserte kortversjoner av avgjørelser om gjenåpning med mer. Foruten bokmål, nynorsk og samisk er informasjon tilgjengelig på tolv språk.

På hjemmesiden er det lagt inn en «presseknapp» der alle kommisjonens avgjørelser i fulltekst er tilgjengelige for mediene i tre måneder.

Fra og med 2010 er alle realitetsavgjørelser fra kommisjonen publisert i Lovdata. Dette gjelder både avgjørelser som er truffet av kommisjonen og avgjørelser som er truffet av kommisjonens leder eller nestleder etter straffeprosessloven § 397 tredje ledd, tredje punktum. En del avgjørelser for perioden 2006-2010 er også publisert i Lovdata.

Kommisjonen stiller seg åpen og tilgjengelig for spørsmål og henvendelser. Så vidt mulig imøtekommes forespørsler om foredrag o.l. om kommisjonens virksomhet.

Besøk fra European Forensic Initiatives Centre, Polen

Styring og kontroll i virksomheten

Arbeidet med fjerning av tidstyver

Ett av elementene i dette arbeidet har vært en forenkling av kommisjonens skjema for begjæring om gjenåpning. Dette arbeidet er nå gjennomført, og det antas at en slik forenkling vil gjøre det lettere for domfelte å henvende seg skriftlig til kommisjonen, og at kommisjonen i neste omgang vil spare tid knyttet til veiledning om utfyllingen. Det har også vært gjort endringer i rutinene knyttet til virksomhetens elektroniske saksbehandlingsprogram. Intensjonen er at det skal redusere behandlingstiden, noe som igjen vil komme brukerne til gode.

Samfunnssikkerhet og beredskap - ROS-analyser

Gjenopptakelseskommisjonen og dens sekretariat er av beskjeden størrelse. Dens virksomhet er av en slik karakter at en eventuell driftsstans av begrenset varighet ikke kan anses å ha stor samfunnsmessig betydning. Risikoen for tap av liv eller påføring av helseproblemer blant kommisjonens medlemmer eller ansatte som følge av ekstraordinære hendelser, anses heller ikke å være spesielt stor.

Virksomheten har regelmessig gjennomført risiko- og sårbarhetsvurderinger, senest i 2013.

Personalpolitikk

Gjenopptakelseskommisjonens sekretariat har en riktig bemanning og kompetanse slik at oppgavene blir utført på en best mulig måte. Sekretariatet ledes av en kvinne, og sekretariatet for øvrig bestod i 2015 av ni kvinner og tre menn. Dette innebærer at kvinnene utgjorde 75 % av kommisjonens stab. Sekretariatets administrative nestleder og kontorsjef er kvinner. Dette betyr at samtlige lederstillinger i organisasjonen er besatt av kvinner. Statens målsetting om å oppnå en kvinneandel i lederstillinger på 40 % er dermed overoppfyllt for sekretariatets del. Ved utlysning av ledige stillinger blir det tatt inn en mangfoldserklæring i utlysningsteksten.

Tiltak mot diskriminering, mobbing og trakassering er nedfelt i kommisjonens HMS-plan.

Vurdering av framtidsutsikter

Kommisjonens kjernevirksomhet er behandling av innkomne begjæringer om gjenåpning. Antallet begjæringer kan svinge fra år til år. Kommisjonen plikter å behandle de begjæringer den mottar, så lenge disse ligger innenfor kommisjonens myndighetsområde. Begjæringer som åpenbart ikke kan føre frem kan imidlertid avgjøres av kommisjonens leder eller nestleder i stedet for av den samlede kommisjon. Langt på vei kan en si at kommisjonens arbeidsmengde bare i liten grad er forutsigbar. Forhold som kan generere flere saker for kommisjonen er for eksempel avgjørelser fra Høyesterett som medfører en endret lovforståelse enn tidligere. Andre forhold kan være saker eller forhold som har fått stor medieoppmærksomhet, og som kan påberopes også i andre, rettskraftig avgjorte straffesaker.

Kommisjonen kan ikke pr. i dag se at det foreligger spesielle forhold som skulle påvirke kommisjonens evne til å løse sitt samfunnsoppdrag i de nærmeste år.

Årsregnskap

Leders kommentar til årsregnskapet 2015

Gjenopptakelseskommisjonen ble opprettet med virkning fra 2004 og er underlagt Justis- og beredskapsdepartementet. Kommisjonens sentrale oppgave er å behandle begjæringer om gjenåpning av straffesaker som er rettskraftig avgjort. På side 5-6 ovenfor er det gitt en kort omtale av kommisjonens virksomhet og noen hovedtall.

Kommisjonen er et statlig forvaltningsorgan som fører regnskap i henhold til kontantprinsippet. Riksrevisjonen er eksternt revisor og bekrefter årsregnskapet for virksomheten. Utgifter til forsvarere, bistandsadvokater, tolker eller sakkyndige som er oppnevnt av kommisjonen, er regelstyrte utgifter som ikke belastes kommisjonens budsjett.

Årsregnskapet er avlagt i henhold til bestemmelser om økonomistyring i staten, rundskriv R-115 fra Finansdepartementet og krav fra Justis- og beredskapsdepartementet i instruks om økonomistyring. Jeg mener regnskapet gir et dekkende bilde av kommisjonens disponible bevilgninger, regnskapsførte utgifter, inntekter, eiendeler og gjeld.

Vurderinger av noen vesentlige forhold:

For 2015 fikk Gjenopptakelseskommisjonen tildelt totalt kr 15 103 000. I tillegg fikk kommisjonen overført kr 732 000 av ubrukt bevilgning fra 2014. Som kompensasjon for lønnsoppgjøret 2015 fikk kommisjonen tildelt kr 70 000. I prop. 22S (2015-2016) ble virksomhetens tildeling redusert med kr 800 000. Det vil si at totalt tildelt ramme for 2015 er på kr 15 105 000.

Av dette er kr 636 749 ikke forbrukt. Dette utgjør 4,2 % av totale disponible midler.

I tillegg til bevilgningen over kap. 468 er bevilgningene på kap. 414 Forlikråd og andre domsutgifter og kap. 466 Særskilte straffesaksutgifter m.m. stilt til kommisjonens disposisjon.

Forklaring på underforbruk:

Kommisjonen har i 2015 fått refusjoner og tilskudd fra NAV med kr 150 170. Videre har kommisjonen hatt besparelser som følge av midlertidige vakanser, og at noen utredere, som er tilsatt i fulltidsstillinger, har hatt midlertidig redusert arbeidstid.

Gjenopptakelseskommisjonens sekretariat er en liten virksomhet, slik at refusjoner og besparelser som dette blir merkbare på kommisjonens budsjett. Samtidig vil tilsatte som har fulltidsstillinger og midlertidig redusert arbeidstid, ha krav på igjen å få arbeide fulltid når behovet for redusert arbeidstid opphører. Gjenopptakelseskommisjonen kan ikke budsjettere med de refusjonene og innsparingene den hadde i 2015 for senere år.

Kommisjonen har også hatt besparelser som følge av at et kommisjonsmedlem ikke har deltatt høsten 2015.

Kommisjonen har et relativt lite budsjett med mange faste kostnader. Lønn og husleie utgjør de største postene. Hvilke kostnader kommisjonen ellers har, beror blant annet på sakstilgangen, som kan være vanskelig å forutse. Mottar kommisjonen saker av et større omfang, kan det bli nødvendig med økt utredning og ekstraordinære møter i kommisjonen som igjen vil føre til økte kostnader.

Oslo, 9. februar 2016

Helen Sæter
Leder

Regnskapsprinsipper

Årsregnskap for Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker er utarbeidet og avlagt etter nærmere retningslinjer fastsatt i bestemmelser om økonomistyring i staten («bestemmelsene»), fastsatt 12. desember 2003 med endringer, senest 5. november 2015. Årsregnskapet er i henhold til krav i bestemmelsene punkt 3.4.1, nærmere bestemmelser i Finansdepartementets rundskriv R-115 og eventuelle tilleggskrav fastsatt av eget departement.

Oppstillingen av bevilgningsrapporteringen omfatter en øvre del med bevilgningsrapporteringen og en nedre del som viser beholdninger virksomheten står oppført med i kapitalregnskapet. Oppstillingen av artskontorrapporteringen har en øvre del som viser hva som er rapportert til statsregnskapet etter standard kontoplan for statlige virksomheter og en nedre del som viser grupper av kontoer som inngår i mellomværende med statskassen.

Oppstillingen av bevilgningsrapporteringen og artskontorrapporteringen er utarbeidet med utgangspunkt i bestemmelsene punkt 3.4.2 – de grunnleggende prinsippene for årsregnskapet:

- a) Regnskapet skal følge kalenderåret.
- b) Regnskapet skal inneholde alle utgifter og inntekter for regnskapsåret.
- c) Utgifter og inntekter skal føres opp i regnskapet med brutto beløp.
- d) Regnskapet skal utarbeides i tråd med kontantprinsippet.

Oppstillingene av bevilgnings- og artskontorrapportering er utarbeidet etter de samme prinsippene, men gruppert etter ulike kontoplaner. Prinsippene korresponderer med krav i bestemmelsene punkt 3.5 til hvordan virksomhetene skal rapportere til statsregnskapet. Sumlinjen «Netto rapportert til bevilgningsregnskapet» er lik i begge oppstillingene. Alle statlige virksomheter er tilknyttet statens konsernkontoordning i Norges Bank i henhold til krav i bestemmelsene pkt. 3.7.1. Ordinære forvaltningsorgan (bruttobudsjetterte virksomheter) tilføres ikke likviditet gjennom året. Ved årets slutt nullstilles saldoen på den enkelte oppgjørskonto ved overgang til nytt år.

Bevilgningsrapporteringen

Bevilgningsrapporteringen viser regnskapstall som Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker har rapportert til statsregnskapet. Det stilles opp etter de kapitler og poster i bevilgningsregnskapet som virksomheten har fullmakt til å disponere. Oppstillingen viser alle finansielle eiendeler og forpliktelser virksomheten står oppført med i statens kapitalregnskap. Kolonnen samlet tildeling viser hva virksomheten har fått stilt til disposisjon i tildelingsbrev for hver kombinasjon av kapittel/post.

Mottatte fullmakter til å belaste en annen virksomhets kombinasjon av kapittel/post (belastningsfullmakter) vises ikke i kolonnen for samlet tildeling, men er omtalt i note B til bevilgningsoppstillingen. Utgiftene knyttet til mottatte belastningsfullmakter er bokført og rapportert til statsregnskapet og vises i kolonnen for regnskap.

Avgitte belastningsfullmakter er inkludert i kolonnen for samlet tildeling, men bokføres og rapporteres ikke til statsregnskapet fra virksomheten selv. Avgitte belastningsfullmakter bokføres og rapporteres av virksomheten som har mottatt belastningsfullmakten og vises derfor ikke i kolonnen for regnskap. De avgitte fullmaktene framkommer i note B til bevilgningsrapporteringen.

Artskontorrapporteringen

Artskontorrapporteringen viser regnskapstall virksomheten har rapportert til statsregnskapet etter standard kontoplan for statlige virksomheter. Virksomheten har en trekkrettighet for disponible tildelinger på konsernkonto i Norges bank. Tildelingene skal ikke inntektsføres og vises derfor ikke som inntekt i oppstillingen.

Artskontooppstillingen viser følgende noter:

- Note 1 Utbetalinger til lønn
- Note 2 Andre utbetalinger til drift
- Note 3 Utbetaling til investeringer og kjøp av aksjer
- Note 4 Sammenheng mellom avregning med statskassen og mellomværende med statskassen.

Oppstilling av bevilgningsrapportering 31.12.2015

Utgifts- kapittel	Kapittelnavn	Post	Posttekst	Note	Samlet tildeling*	Regnskap 2015	Merutgift (-) og mindre- utgift
0468	Driftsutgifter	01	Driftsutgifter	A,B	15 105 000	13 954 250	1 150 750
0414	Forliksråd belastning driftsutgifter	01	Driftsutgifter			317	
0466	Særskilte straffesaksutgifter driftsutgifter	01	Driftsutgifter			1 910 029	
1633	Nettoordning for mva i staten	01	Driftsutgifter			562 990	
Sum utgiftsført					15 105 000	16 427 587	

Inntekts- kapittel	Kapittelnavn	Post	Posttekst	Samlet tildeling	Regnskap 2014	Merinntekt og mindre- inntekt (-)
5309	Tilfeldige inntekter	29	Ymse		15 602	
5700	Folketrygdens inntekter	72	Arbeidsgiveravgift		1 281 335	
Sum inntektsført				0	1 296 937	

Netto rapportert til bevilgningsregnskapet

15 130 650

Kapitalkontoer

60087201	Norges Bank KK /innbetalinger				153 791	
60087202	Norges Bank KK/utbetalinger				-15 290 074	
704485	Endring i mellomværende med statskassen				5 633	

Sum rapportert

0

Beholdninger rapportert til kapitalregnskapet (31.12)

Konto	Tekst	2015	2014	Endring
6260	Aksjer	0	0	0
704485	Mellomværende med statskassen	-527 606	-533 239	5 633

* Samlet tildeling skal ikke reduseres med eventuelle avgitte belastningsfullmakter. Se note B for nærmere forklaring.

Noter til bevilgningsrapporteringen

Note A Forklaring av samlet tildeling utgifter

Kapittel og post	Overført fra i fjor	Årets tildelinger	Samlet tildeling
0468 01	732 000	14 373 000	15 105 000
xxxxxx			0
xxxxxx			0
xxxxxx			0

Note B Forklaring til brukte fullmakter og beregning av mulig overførbart beløp til neste år

Kapittel og post	Stikkord	Merutgift(-)/ mindre utgift	Utgiftsført av andre i hht avgitte belastningsfullmakter	Merutgift(-)/ mindreutgift etter avgitte belastningsfullmakter	Merinntekter/ mindreinntekter(-) iht merinntektsfullmakt (justert for eventuell mva.)
0468 01		1 150 750	-514 000	636 750	
xxxx21					
xxxx21	"kan nyttes under post 01"			0	
xxxx45				0	
xxxx45	"kan overføres"			0	
xxxx70				0	Ikke aktuell
xxxx75	"overslagsbevilgning"			0	Ikke aktuell

* Maksimalt beløp som kan overføres er 5% av årets bevilgning på driftspostene 01-29, unntatt post 24 eller sum av de siste to års bevilgning for poster med stikkordet «kan overføres». Se rundskriv R-2 for mer detaljert informasjon om overføring av ubrukte bevilgninger.

Forklaring til bruk av budsjettfullmakter

Avgitte belastningsfullmakter (utgiftsført av andre)
Kommissjonen for gjenopptakelse av straffesaker har gitt belastningsfullmakt til Sekretariatet for konfliktrådene pålydende kr 514 000 på kapittel/post 0468 01.
Virksomheten har rapportert kr 514 000 på kapittel/post 0468 01.
Beløpet er benyttet i sin helhet av Sekretariatet for konfliktrådene.

Mulig overførbart beløp

Kommissjonen for gjenopptakelse av straffesakers ubrukte bevilgning på kapittel/post 048 01 beløper seg til kr 636 749.

Bevilgninger over andre budsjettkapitler

Kommissjonen for gjenopptakelse av straffesaker har i tillegg til bevilgning på kap. 0468, post 01 bevilgninger til disposisjon på kap. 0414 Forliksråd og kap. 0466 Særskilte straffesaksutgifter.
Bevilgningen disponeres i tråd med regelverket for den regelstyrte ordningen.

Omdisponering fra post 01 til 45 eller til post 01/21 fra neste års bevilgning	Innsparinger	Sum grunnlag for overføring	Maks. overførbart beløp *	Mulig overførbart beløp beregnet av virksomheten
		636 750	718 650	636 750
		0	[5% av årets tildeling i note A]	
		0	[5% av årets tildeling i note A]	
		0		
		0	[Sum årets og fjorårets tildeling]	[Sum årets og fjorårets tildeling]
Ikke aktuell	Ikke aktuell	Ikke aktuell		
Ikke aktuell	Ikke aktuell	Ikke aktuell		

Oppstilling av artskontorrapporteringen 31.12.2015

	Note	2015	2014
Driftsinntekter rapportert til bevilgningsregnskapet			
Innbetalinger fra gebyrer		0	0
Innbetalinger fra tilskudd og overføringer		0	0
Salgs- og leieinnbetalinger		0	0
Andre innbetalinger		0	0
Sum innbetalinger fra drift		0	0
Driftsutgifter rapportert til bevilgningsregnskapet			
Utbetalinger til lønn	1	10 320 502	9 982 917
Andre utbetalinger til drift	2	5 436 372	4 257 492
Sum utbetalinger til drift		15 756 874	14 240 409
Netto rapporterte driftsutgifter		15 756 874	14 240 409
Investerings- og finansinntekter rapportert til bevilgningsregnskapet			
Innbetaling av finansinntekter		0	0
Sum investerings- og finansinntekter		0	0
Investerings- og finansutgifter rapportert til bevilgningsregnskapet			
Utbetaling til investeringer	3	107 723	47 000
Utbetaling til kjøp av aksjer		0	0
Utbetaling av finansutgifter		0	0
Sum investerings- og finansutgifter		107 723	47 000
Netto rapporterte investerings- og finansutgifter		107 723	47 000
Innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten			
Innbetaling av skatter, avgifter, gebyrer m,m,		0	0
Sum innkrevingsvirksomhet og andre overføringer til staten		0	0
Tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten			
Utbetalinger av tilskudd og stønader		0	0
Sum tilskuddsforvaltning og andre overføringer fra staten		0	0
Inntekter og utgifter rapportert på felleskapitler *			
Gruppelivsforsikring konto 1985 (ref. kap. 5309, inntekt)		15 602	14 539
Arbeidsgiveravgift konto 1986 (ref. kap. 5700, inntekt)		1 281 335	1 225 986
Nettoføringsordning for merverdiavgift konto 1987 (ref. kap. 1633, utgift)		-562 990	0
Sum rapporterte utgifter på felleskapitler		733 946	1 240 525
Netto rapportert til bevilgningsregnskapet		15 130 650	13 046 884

Oversikt over mellomværende med statskassen **

	2015	2014
Eiendeler og gjeld		
Fordringer	0	0
Kasse	0	0
Bankkontoer med statlige midler utenfor Norges Bank	0	0
Skyldig skattetrekk	-534 903	-533 239
Skyldige offentlige avgifter	0	0
Annen gjeld	7 297	0
Sum mellomværende med statskassen	4	-533 239

* Andre ev. inntekter/utgifter rapportert på felleskapitler spesifiseres på egne linjer ved behov.

** Spesifiser og legg til linjer ved behov.

Noter til artskontorrapporteringen

Note 1 Utbetalinger til lønn

	31.12.2015	31.12.2014
Lønn	7 851 817	7 566 892
Arbeidsgiveravgift	1 281 335	1 225 986
Pensjonsutgifter*	0	0
Sykepenger og andre refusjoner(-)	-150 170	-185 039
Andre ytelser	1 337 521	1 375 078
Sum utbetalinger til lønn	10 320 502	9 982 917
* Denne linjen benyttes av virksomheter som innbetaler pensjonspremie til SPK.		
Antall årsverk:	10	10

Note 2 Andre utbetalinger til drift

	31.12.2015	31.12.2014
Husleie	1 836 099	1 827 757
Vedlikehold egne bygg og anlegg	0	0
Vedlikehold og ombygging av leide lokaler	9 382	33 856
Andre utgifter til drift av eiendom og lokaler	239 056	234 260
Reparasjon og vedlikehold av maskiner, utstyr mv.	0	0
Mindre utstysanskaffelser	56 003	18 454
Leie av maskiner, inventar og lignende	5 646	14 749
Kjøp av fremmede tjenester	1 984 667	897 183
Reiser og diett	550 949	496 711
Øvrige driftsutgifter	754 571	734 522
Sum andre utbetalinger til drift	5 436 372	4 257 492

Note 3 Utbetaling til investeringer og kjøp av aksjer

	31.12.2015	31.12.2014
Utbetaling til investeringer		
Immaterielle eiendeler og lignende	0	0
Tomter, bygninger og annen fast eiendom	0	0
Beredskapsanskaffelser	0	0
Infrastruktureiendeler	0	0
Maskiner og transportmidler	0	0
Driftsløsøre, inventar, verktøy og lignende	107 723	47 000
Sum utbetalt til investeringer	107 723	47 000
Utbetaling til kjøp av aksjer		
Kapitalinnskudd	0	0
Obligasjoner	0	0
Investeringer i aksjer og andeler	0	0
Sum utbetalt til kjøp av aksjer	0	0

Note 4 Sammenheng mellom avregning med statskassen og mellomværende med statskassen

Del A Forskjellen mellom avregning med statskassen og mellomværende med statskassen

	31.12.2015 Spesifisering av bokført avregning med statskassen	31.12.2015 Spesifisering av rapportert mellomværende med statskassen	Forskjell
Finansielle anleggsmidler			
Investeringer i aksjer og andeler*	0	0	0
Obligasjoner	0		
Sum	0	0	0
Omløpsmidler			
Kundefordringer	0	0	0
Andre fordringer	0	0	0
Bankinnskudd, kontanter og lignende	0	0	0
Sum	0	0	0
Langsiktige forpliktelser			
Annen langsiktig gjeld	0	0	0
Sum	0	0	0
Kortsiktig gjeld			
Leverandørgjeld	-9 298	0	-9 298
Skyldig skattetrekk	-534 903	-534 903	0
Skyldige offentlige avgifter	0	0	0
Annen kortsiktig gjeld	7 297	7 297	0
Sum	-536 904	-527 606	-9 298
Sum	-536 904	-527 606	-9 298

* Virksomheter som eier finansielle anleggsmidler i form av investeringer i aksjer og selskapsandeler fyller også ut note 8 B

Del B Spesifisering av investeringer i aksjer og selskapsandeler

	Ervervs- dato	Antall aksjer	Eier- andel	Stemme- andel	Årets resultat i selskapet	Balanseført egenkapital i selskapet	Balanseført verdi i regnskap*
Aksjer							
Selskap 1							
Selskap 2							
Balanseført verdi 31.12.2015							0

* Investeringer i aksjer er bokført til anskaffelseskost. Balanseført verdi er den samme i både virksomhetens kontospesifikasjon og kapitalregnskapet.

Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker er et uavhengig organ som skal ta stilling til om en domfelt skal få ny behandling av sin sak ved en annen domstol

Postadresse: Postboks 8026 Dep, 0030 Oslo
Besøksadresse: Tordenskioldsgate 6
Telefon: 22 40 44 00
Telefaks: 22 40 44 01
E-post: post@gjenopptakelse.no
Internett: www.gjenopptakelse.no